

ЧЗУ

неравнанъ.

Динамическиятъ животъ.

(ДИНАМИКА НА ЖИВОТА).

28 Лекция на общия окултенъ класъ,

държана отъ Учителя на 20 априлъ, 1932 г. Изгръбъ.

(Дорз)

ДИНАМИЧЕСКИЯТ ЖИВОТ

(ДИНАМИКАТА НА ЖИВОТА).

Благодатта е същото да живееш та, и всеки, който види същото, ще живее.

Благодатта е същото да живееш всички добри, добрата, молитва.

Сега, като мота за пръвът цълата седмица ще видамъ 19 стихъ, първа глава от Евангелието на Лука: "А отговори ангелът и рече му: "Азъ съмъ Гавриилъ, който предстои предъ Бога; и проводенъ съмъ да ти говоря и да ти благовъстя това." Благовъстуването става по разни начини, докато хората се занимават със външната страна на живота, тъй иматъ частично, външно разбиране. Например, вие се занимавате със външната страна на яденето, хубаво ли е ядено и вкусно ли е? имали масло, имали червенъ и черенъ пиперъ, амгдановъ, вкусно ли е приготвено, хубаво ли е направено на вкусъ и т. н. Казвамъ: хубостта на яденето седи въ неговия вкусъ. И послѣ, ако вие ядете само за удоволствие, да изпитате приятност на езика, вие не сте разбрали смисъла на яденето. Това е външната страна. Обаче, живота има една динамическа страна.. всички се занимаватъ само със изразителната страна на словото. Например, нѣкога искатъ да говорятъ много хубаво, много краснорѣчиво. Това се отнася до външната страна на говора, до вкуса. Едно ядено може да нѣма много пиперъ или масло, да нѣма много приправки, но като хапнете отъ него, да кажете: откакъ съмъ ялъ отъ това ядено, чувствувамъ се малъ поц-здравъ. Адънаричамъ тома динамическа страна на ядено. Слѣдователно, всѣко нѣщо има своя външенъ изразъ и своя динамическа страна. И музиката има своя динамическа страна. Например, всички вие пѣте, но пѣте само външно. Казвате: да изпѣем една пѣсень. Като пѣте или като свирите, вие трѣбва да произведете динамически сили. Например, пѣте нѣщо и казвате: какво ли ще кажатъ хората? Това е вкусъ. Музикантътъ трѣбва да пѣе или да свири, докато предизвика известни динамически сили. Ти не можешъ да пѣешъ, като трѣбва, до докато не предизвикате било въ себе си, било въ слушателите си известни динамически сили. Всѣки тонъ трѣбва да съдържа въ себе си една динамическа сила. И сега толкова хора сж се посветили на музиката, дръхнатъ се съ нея. Хубаво е това, не е лошо, но азъ бихъ желалъ всички хора да станатъ музиканти, но да не се спратъ само върху външната страна на музиката. Например, единъ готвачъ може да задоволи външната страна, вкуса на всички свои клиенти, но той трѣбва да събуди въ тяхъ нѣкаква динамическа сила." Слушате единъ виртуоз, свири той, но това е само външната страна на свиренето, то не е динамическата музика. Азъ бихъ нарекъл динамически музикантъ онзи, който би произвелъ въ хората нѣщо, да ги направи добри,. Отъ една страна

на музиката може да настрои хората,, а отъ друга страна може да ги пръобрани, да бъдат готови да направятъ всъкакво добро. Второто се отнася до динамическата страна на музиката. И всъки, който излъзе отъ единъ такъв концертъ, да е готовъ да извърши нѣкакво добро. Нѣкои, като слушатъ единъ музикантъ, казватъ: много хубаво свири този музикантъ. Да бихъ могълъ и азъ да свири като него, да играятъ така рѣчъти ми. Това е външната страна на на свиренето. Нѣма какво да гледате прѣститъ на този цигуларъ. Всъм прѣстъ като се движи по струните, той представя отвърстие за нѣщо, отъ него излиза нѣкаква сила и се прѣдава навънъ. Той дава нѣщо. Иначе, той може так да си слага прѣститъ по струните, че да произвежда само единъ мекъ или е единъ силенъ тонъ. Газвате нѣкому: малко по-меко тръбва да говоришъ. Или: малко по-силно тръбва да говоришъ. Така говоришъ много слабо. Тъй, по-енергично говори.

Сега искамъ да ви обърна внимание на динамическата страна на живота. Това, което външно виждате, то е само външната страна на живота.

Гледате нѣкого хубаво облѣченъ, съ прическата му, добъръ измитъ, съ връзката му, ако е мжъ, мустаците и брадата му добъръ пригладени и подстригани, обущата му чисти, никаква каль по тѣхъ-комъ и лѣ-фо-така казватъ французите. Какво си придобилъ съ тия дрехи? Нищо. Ти си пакъ сѫщинъ Иванъ, или Драганъ, или Стоянъ. Утръ тия дрехи ще овехтѣятъ. Какво ви придалоха? Нищо.

Същото положение и по отношение на богатството. Ставашъ богатъ и посль изгубишъ богатството си. Какво ти придаде това богатство? Нищо. Ставашъ ученъ и посль пакъ изгубвашъ тази ученостъ. Какво ти придаде тя? Нищо. Или ставашъ повидимому добъръ. Какво си придобилъ отъ тази доброта?

Тази доброта е външна, тя не е динамическа. Ти мислишъ, постигвашъ по единъ отмѣренъ начинъ, по единъ опредѣленъ пътъ и всички те похваляватъ, но това е дипломация, то не е динамика. Отивате на нѣкое дине, като нѣкой виденъ дипломатъ, и ти се покланяшъ на една, на друга страна,, но нико не придобивашъ отъ тази дипломация. Тя е външна страна на живота. И тъзи работи сѫ хубави, но тѣ сѫ външна страна на живота. Отъ тѣхъ ние се приближаваме къмъ сѫщината на живота. Това е една форма, отъ която ние отиваме къмъ съдѣржанието. Това шише по качество е такова, и съ каквото да го пълните, то остава едно и сѫщо. Ако шишето прозрачно или особено хубаво,, водата отъ това нищо не придобива. Че това шише е по-хубаво, то е цѣнно само заради васъ, понеже има съдѣржание. Съдѣржанието ви интересува. Ако пъкъ трите нѣколко бучки захаръ въ едно шише отъ единъ килограмъ вода, вие казвате: водата сега е сладка. Питамъ: може ли водата да стане сладка? Това е ваше разбиране. Захаръта е дошла да живѣе при водата, и ти като вкусвашъ

отъ тази вода, казвашъ, че тя е сладка. Ако остане водата по този начинъ, да става сладка, нейната работа е свършена. Това е външната страна. Ние казваме че слънцето изгръва и залъзва. Не! слънцето нито изгръва, нито залъзва, но кро нямъ се трува така.

Сега, да дойдемъ до динамическата страна на живота. Ти си се обезсърдили. Това показва, че у тебе нѣма динамика, най-малкитѣ работи те спъватъ. Ъкога си мислишъ, че си кандидатъ за небето? Но дойде друга нѣкаква мисълъ, ти се спъвашъ и казвашъ: свърши се тя. Това показва, че ти нѣмашъ никаква динамика. Това е едно обикновено положение въ живота. Първо ти си се облѣбълъ съ хулави, съ нови дрехи, но посль отъ овехтѣятъ и ти казвашъ: свърши се моята работа! Ти мислишъ, че като влѣзелъ съ хубави дрехи на въ небето, че тамъ веднага ще те посрещнатъ. Не сж дрехите, които ще те прѣпорччатъ. Всички хора, които отиватъ при Бога, отиватъ все голи. Когато Богъ

има журъ-фиксъ и приема хората, тогава Той имъ казва: искамъ да видя такива, каквите съмъ ви пратилъ на земята. И вие трѣбва да се явите съ костюма си, който Богъ ви е направилъ. Вие казвате: голъ съмъ - и се драчмувате. Вие се срамувате за вашата голота. Анията срамъ произтича отъ това, че тази дреха, съ която сега сте облѣчени, не е онази първоначалната дреха, която сте имали, дадена ви отъ Бога. Този срамъ, който имате въ себе си, това е дрехата на грѣха, която сега носите. Това е единъ затворнически халатъ и като се погледнете въ него, казватъ: голъ съмъ, срамъме е. Слѣдъ това трѣбва да се покриешъ, да туришъ отгорѣ си друга дреха, да не познайтъ хората, че си облѣченъ съ затворнически халатъ. Идеята е таکава. Сега вие трѣбва да се стремите да се освободите отъ тази дреха. Сега, колкото и да ви се говори, вие мислите, че сте дошли до края на знанието. Никакво знание още нѣмате. Вие тепърва ще учите. Азъ гледамъ сега по музиката, какво внимание се обрѣща на лжка, какъ да се държи, какъ да се тегли. И това е хубаво, но има единъ специфиченъ начинъ, по който трѣбва лжкъ да се тегли. Ослѣ въ

посль, въ разнитѣ позиции, има начини, какъ трѣбва да се държи лжка. Има цигулари, които знаятъ да съчетаватъ, да прѣскачатъ тия позиции, и ако биха били виртуози въ това направление, тѣ чудеса биха направили. Тѣкои цигулари свирятъ по правилата, но, но виртуозътъ произвежда разни сили при разнитѣ подиции. Първата позиция има една сила, втората-друга, третата-трета и т.н. до деветата-всички се различаватъ, Редъ динамически сили се криятъ въ разнитѣ позиции. Една пѣсень, изсвириена на първата позиция, тя е една, на втората позиция тя е друга, на третата е съвсѣмъ друга и т.н. Тя не е една и сѫща. Тѣкои може да убѣждаватъ проститъ хора, че свирятъ една и сѫща пѣсень, само че на различни позиции. Но, това не е така. За простия човѣкъ,

Фактът е чист. За чист човекъ, който не дава, може да е
не!, това не е така. За простия човекъ, за онзи, който не дава, може да
каже: че това е бъло, но за онзи, който вижда добър нъщата и ги разбира, той
се съдържа човекъ. Идеята ли това, никога да има
той ще постави нъщата едно до друго, ще види, че не е така, че не е единакво
работи във всичко и разделяването има да има разлика. Тогава
бъло. Отъ бъло до бъло има разлика. Та и при новия начин на възпитание,
може да изразите във видът рисунка съпътстващия сън и тъхното съзнание. И това
знанието на хората се предава според степента на тъхното съзнание. И това
които динамичният да изразят. Това, което. Тогава съпътстващия сън
И това е място, ние няма какво да се опълчваме противъ знанието. Като говори
известни, че има, че има
за науката, азъ имамъ предъ видъ, докъде сте достигнали. Сега азъ ще ви напи-
ши една динамическа пъсени безъ думи, която може да се из-
пиши една динамическа съпътстваща рисунка съпътстваща сън и тъхното съзнание.
Свири тя е поставена на други закони. Ако не разбирате, обикно-
вено времето, времето е времето на всички. Ако сте чули
вната музика, тази съвсъмъ няма да я разберете. Вие тръб-
вате да чуете времето, времето на всички. Ако сте чули
да сте свършили съ обикновената, съ техническата музика,
зашто във нея има едно специално игране съ пръстите. Въ съ-
щия ден, когато създадоха музиката, музикантът сърбън, когато съз-
дила музика съ турски линии, съ помощта на които тя е
доста спростотворена, за да може по-добре да се създава и
тък създила, когато изучи, както съ съвременните музиканти, тък преда-
ватъ своята музика. Отъ тъхното съзнание, отъ тъхното чувство, отъ тъхното
и та мисъль, отъ тъхната воля, тече музика навън. Като среци единъ музи-
канть, той не тръбва да му говори, че е музикантъ, азъ слушамъ отъ него изли-
за музикай когато мълчи, азъ слушамъ, чрезъ него излиза музикай постепенно
и свири. Като среци единъ художникъ, и безъ да рисува нъщо, той постепенно ра-
боти, рисува, сили излизатъ отъ него. И добриятъ човекъ е скъдото нъдо, отъ
него постепенно и лизатъ динамически сили. Той може да не създава, но отъ
неговото подсъзнателно излиза съвсъмъ другъ животъ, който и той даже не
подозира. Тогава сега азъ искамъ да ви обрна вниманието на този вътръшъенъ
животъ, който азъ наричамъ Божественъ животъ. Този животъ постепенно тече
чрезъ него Богъ иска да изправи външната страна на нашия животъ. Ние
сме нещастни, ние сме недоволни - това е външната страна на живота. Това е чов-
ека страна. Тойде страхъ, и това е човъшка страна; съмнъвашъ се, и това е
човъшка страна; разбивашъ се, и това е човъшка страна; скържавашъ си, и това е
човъшка страна; щестлавенъ си, и това е човъшка страна, занимавашъ се съ
съ дребни работи. И тъзи работи съ хубави, не е лошо да се разгнъви човекъ
и музикално да се разгнъви музикантъ нъкога се сърди, като удари съ лъ-
жи, изразява стакато, но това не е динамика. Това е изразъ на музиката.
Това е изразъ на музиката. Музикантът въ първо време се засили, послъ ути-
не, за да даде изразъ на музиката, но това не е динамика, това не е динамика
сънина ръчъта.

Казвамъ: сега и вие понъкога се заблуждавате, казвате: азъ да съмъ

талантливъ човѣкъ. Ти вие тепѣрь трѣба да проучавате, какво нѣщо е талантливият човѣкъ, какво нѣщо е гениалниятъ, какво нѣщо е светната и какво нѣщо е добриятъ човѣкъ. Изучите ли това, животъ ще придобие другъ изразъ. Вие седите и казвате: какво мoga да направя азъ? Граждете ми, какво можете да направите вие? Господъ е направилъ свѣта, и Той се нуждае отъ хоро които динамически да изнасятъ това, което Той е е създадъ. Сега ние искаеме изнесемъ нѣщо ново. Музиката, напримѣръ, съществува въ свѣта, и тя е създадена, нѣма какво хората да я създаватъ. Ако нѣкои видни музиканти посѣтятъ школата на невидимия свѣтъ, тѣ ще видятъ тамъ, какво нѣщо е музика. Ти ще разбератъ тази музика, ако си готови за нея. Ако отидатъ прости, тѣ нѣма да разбератъ. Сега у васъ ще остане понятието, какво може да се прави животъ трѣба да биде динамически. Ти трѣбва да се учишъ да не се обезсърдчавашъ, да не подозирашъ, защото тѣзи нѣща си спѣвки въ великия животъ.

Харбитъ на Божествения свѣтъ не могатъ да дойдатъ, ако ти не прѣмахнешъ тѣзи нѣща. Ти съ тѣхъ нѣма да сполучишъ. Но всички тия прѣпятствия, които си турени въ нашия животъ, които ние наричаме грѣхове, трѣбва, като видимъ тѣзи грѣхове и прѣпятствия, да ги подигнемъ малко и да имъ се по-умихнемъ. Като видите единъ грѣхъ, кажете му: много си ме мѫчили, но още не се тѣлпя. Ако мислите, това, което ви мѫчи, мъртво ли е? Не, то е живо същество. Понѣкога вие искаете да се започнаете съ нѣкого, да ви обича. Знаете ли, че има същества, които веднѣжъ като ви обикнатъ, оттамъ нататъ започватъ да ви мужчатъ. Искате ли доказателства? Има много силни доказателства за това. Вземете, напримѣръ, най-силното число едно. То е Иванъ, Драга Петко, Стоянъ, който седи гологлавъ въ къщи, мисли и се счита като царь въ свѣта. Обаче, единъ денъ се яви въ душата му едно недоволство и той казва: самъ не се живѣе. Трѣбва да се намѣри нѣкой, който да ме разбира. Той ходи, мисли, докато единъ денъ намѣри единого, който го разбира. Единиятъ отъ тѣхъ е плюсъ, другиятъ е минусъ. Двамата си равни величини. Тѣ се обичатъ, разбиратъ се, и си доволни единъ отъ другъ. Но едно врѣме тѣ ставатъ недоволни и казватъ: трѣбва да дойде нѣкой трети. Тѣ правятъ изваждане: плюсъ едно и двѣ, ставатъ три и три, ставатъ шестъ. Когато нѣкой пита, какво нѣщо е числото шестъ, казвамъ: числото шестъ представя сегашния денъ. Сега, знаете ли какво прави това същество, числото три, за което майката е искала толкова много да дойде? Какво прави то? По цѣла ноќъ я вика, да стане, не я остава да спи. Че тя се уморила, то не иска да знае, то си плаче, горката майка! Става, мѫчи се, то я гледа, не иска да знае. Не че то не я обича, или че отъ злоба прави това, но то си мисли, че майка му е едно божество, което никога

ни се уморява, никога не се източава; то иска да направи опитът, ~~зде се про~~ не иска
стира нейната любовь. Омъ искате да имате едно дѣте, това дѣте, като дойде
ко ви съита. Искате да имате една мисъль, но като дойде, тя ще би опита
, тя ще винизижи. И тя, като дѣтето, ще скиа, ще вика. Казвате: ~~другите ю~~
може ли? не може. Ако бъше лесно, всѣки би ги раждалъ. Е че тъзи дѣца съ
лоши, но и тъ вървятъ по законъ. Ай-пъво това дѣте иде отъ Божествения
свѣтъ, то е динамическо и мисли, че каквото каже, тръбва да стане. То пог-
ледне наоколо и казва: знаете ли отъ кой свѣтъ съмъ дошълъ? Знаете ли дѣ-
шълъ при това благоволихъ да дойда при васъ. Съжалявамъ, че съмъ
дошълъ отъ негидимия свѣтъ. Какво става послѣ? Майката го обича, и докато
стена на три-четири години, то заповѣдва, но отъ петъ години нагорѣ майката
взима една пржчица и казва: чакай сега азъ да ти покажа Божественото, да
видя, каква любовь мога да извадя отъ тебе. И то започва да пъе ~~сега това~~
висд ~~видя съмъшно~~, но то е външната страна на животъ. Обаче, има една динами-
ческа страна. Питамъ: кое е еновоа, което заставя това живо същество да дой-
де на земята? Ато дойде числото шестъ, какво донася то? Образува се единъ
домъ, и тогава бащата казва: не зная, какво да правя. Тръбва тия хора да се
хранятъ, къща да се гледа. И той, горкията, само принася-че месо, било агнеш-
ко, било говеждо, че малко, било краве, било дървено, че охлюви, оризъ, захаръ,
какво ли не? Казвате, че това е съмъшната страна на живота,. Не, това е
което става всѣки денъ. Най-послѣ това малкото същество израства. ~~Ато е~~
числото шестъ, числото на илюзията, ~~което~~ единъ денъ виждаме, че
изхръква отъ този домъ, отива нѣкъде въ Америка, майката и бащата оставатъ
сади, а то отива въ Америка, дѣто си намира една млада майка и тръгва съ
ней подъ ръка и казва: старата ми майка остане вече. Майката и бащата
казватъ: какво ли прави нашиятъ синъ? Отдавна не се е обаждалъ. Той е чисъ-
то шестъ. Казвамъ: той ходи подъ ръка съ младата майка. Казвате: ами мо-
раль нѣма ли? Това съ празни работи? Какво нѣщо е мораль? Има единъ дин-
нически мораль, който не умира. Погрѣшката на тази майка е, че тя оставява
Ако тибъша единъ адептъ, нѣмаше да пита, дѣто е моятъ синъ, но веднага щѣше да
отиде въ Америка при него, щѣше да влезе въ младата майка, и синътъ, като
ходи съ нея, че види, че тя е нѣкакъ особена тази млада майка. Азъ не искамъ
да засъмваватъ страна на живота, тя е психологическа страна, но казвамъ: ко-
гато двѣ майки се събератъ на едно място, тъ тръбва да знаятъ, какъ да по-
стъпватъ. Азъ не искамъ да изяснявамъ тия нѣща, понеже вие не влизате въ
хармония съ тѣхъ и ги изопачавате. Като изяснявамъ единъ фактъ, това още не

не е изяснение на цялата система на живота. ~~Но~~ някога младата майка не иска да се разхожда подъ ръка съ младия момък и казва: днесъ не съмъ разположена за разходка. Това е добре. Питамъ: защо младата майка не е разположена за разходка? Защото е дошла старата майка. И двътъ майки дълятъ сина.

Младата майка казва: той е мой. Старата майка казва: той е мой синъ. И съдътъ спори за него: и младата, и старата се разправятъ, а той седи на страна. В тин случай повече отстъпва старата майка, и така се примиряватъ.

Едно качество има старата майка: тя все отстъпва, но младата майка не отстъпва. Но скъпия начинъ и Божественото у насъ постоянно отстъпва. Ти имашъ едно желание, но Богъ ти казва: не ти тръбва това желание. Не, тръбва ли? Най-послѣ Богъ те оставя да направишъ това, което искашъ. Ти го направишъ, но послѣ нѣщо те гризатъ въ съвестта, и ти казвашъ: не тръбваше да направишъ това нѣщо. Като дойде старата майка, тя огледа работите и казва: не прави така! Слѣдъ първото се яви второ, че послѣ трето, четвърто, пето и т.н. желания. ~~И~~ Все вървимъ по пътя на нашите желания. Тези желания не са динамически. Всъко желание, което живѣе само за себе си, то не е динамическо. Шишето, което очаква само да го напълни, то не е динамическо.,

то не е никаква динамика, то е само единъ минусъ. Подъ думата минусъ азъ разбирамъ обикновения човѣшки живот, въ който хората постоянно се раждатъ и умиратъ, и въ края на краицата какво ще имашъ ~~нищо~~ - минусъ. Каждата се напълни и послѣ се изпразва. Въ минуса касата има възможност да се напълни има възможност и да се изпразни. И това е хубаво, не е лошо. Но положително е е онова, което тръбва да остане у насъ. Плюсът е положителното, което тръбва да остане у насъ. То е втората линия, която се туря перпендикулярно на минуса. Това е лжчть. Минусът е почвата, а лжчть, които идатъ отъ Божествения свѣтъ, това е плюсът. Положителното е свѣтлината, която влиза която прониква и става една сила. Това не значи, че ще се изгубишъ въ него, но то е това, съ което ти можешъ да станешъ едно, да проникнешъ въ него. Само то може да те подигне въ свѣта. Всъко нѣщо, съ което ти не можешъ да станешъ едно, ти ще бѫдешъ въ единъ връмененъ животъ.

Сега, вие тръбва дълго връме да мислите, да живѣете въ съзнанието си, за да разберете вътръшната философия на живота. Ако речете да цитирате стиха: азъ съмъ пътътъ, азъ съмъ истината и азъ съмъ живота, питамъ: кой отъ васъ досега е разбрали, какво нѣщо е пътътъ ~~П~~ пътътъ, това е тѣлото, съ което тръбва да се сблъске външната форма на човѣка. Тя постоянно се промѣни, криволичи на една или на друга страна. И като извършишъ въ този путь, ще

видишъ, колко мъчно се изминава. Пътътъ, това е минусъ. Истината, това е свѣтлината, животъ, това е придобитото равенство, коака съ поставени във български езикъ. Това е резултатъ. Ако вземете буквата **И**, както е поставена, този резултатъ, това е свѣтлината, която слиза, динамическата свѣтлина това е минусъ. После имате резултатъ. Ази буква не е затворена, тя е хипербола, а хиперболата е движение, което показва, че силта, която действува, е по-голяма, отколкото тръбва. ~~Х~~ бези движения няма да съединят на земята, но ще се съединят на небето. Хиперболата показва, че само по хиперболически начинъ ще влязешъ на небето. Но този пътъ ѝ вършишъ. Вожественият пътъ не е загворенъ кръгъ. Затвореният кръгъ, това е съмто на земята. Кръгътъ е за земята, за физическия свѣтъ, а хиперболата не е за земята. ~~Х~~ като се движи тя, ще се изви на обратната страна. И тогава на земята, на нашия свѣтъ ще се явятъ двѣтъ хиперболи съ гърбове, ~~Х~~ съ изпънителата си страна. И тогава ще се образува буквата **Х**.

Х. Буквата **Х** представя двѣтъ хиперболи. ~~Х~~ Буквата **Х** означава нѣщата, които твърдо тръбва да се изучаватъ. ~~Х~~ Ронъкога тъ се пръстосватъ. Да ще се срецнатъ двѣ линии, които се пръстосватъ. ~~Х~~ Тъзи двѣ линии, които се пръстосватъ, могатъ да станатъ и успоредни. ~~Х~~ Тъзи двѣ линии, като се движатъ, могатъ да се слѣятъ. ~~Х~~ Слѣдователно, споредъ тази наука, ако ти не можешъ двѣ мъчинотии или двѣ противорѣчия да ги слѣятъ, да ги туришъ въ една посока, да избезната, ти нищо не си придобилъ. ~~Х~~ Това подразбира да туришъ кръста или въ двѣ успоредни линии или въ една права. ~~Х~~ Това е едно знание извѣнь обикновенитѣ схващания, защото, ако речете да се занимавате съ него, вашето съзнание ще приеме друга форма и вие ще изгубите земния животъ. ~~Х~~ Де какъ е: нащо ми е земниятъ животъ? ~~Х~~ Отрѣбенъ ти е този животъ. Ако вие не можете да разберете този малкия животъ на земята, който Богъ ви е далъ, никога не можете да разберете великия, Вожествения животъ. Съществува слѣдниятъ законъ: онзи, който приеме малкото зло, голѣмото зло не иде. Тогава имаме минусъ. ~~Х~~ И обратниятъ законъ: онзи, който приеме малкото добро, голѣмото добро ще дойде, имате плъсъ. ~~Х~~ Томъ се натъкнете съ едно противорѣчие въ чувствата си, вие ти ъбва да измѣните живота си. Ако ти се отказашъ отъ ~~малкото~~ страданието, непрѣменно голѣмото ще дойде. Не знай, което въсъ може да се избави отъ страданието. ~~Х~~ Като дойде едно малко страдание, то е една привилегия да се избавишъ отъ голѣмото страдание, отъ голѣмото зло. Дойде ли ти една малка болестъ, благодари. - Ама защо дойде? ~~Х~~ Тя дойде, за да те избави отъ смъртъта, които може да те задигне съвършено. ~~Х~~ Ако изгубишъ богатството си, благодари пакъ. - Защо го изгубихъ? - за да не изгубишъ

губишъ богатс вото си, пакъ благодари. Задо го изгубихъ? - а да не изгубишъ ума си. ~~Н~~окато си билъ богатъ, не ти оставало връменито да се молишъ нико да четешъ книги, но слѣдъ като изгуби богатството си, имашъ връме по цѣлъ день да четешъ книги. Значи, малкото зло утѣхъ да те избави отъ голъмъ злъ, което може да те сполети. Въ злото тъкъ не обпатниятъ законъ.

Ако приемишъ малкото зло, голъмото зло се отказва да дойде при тебе. Голъмъ злъ може да има и възможност да се избегне, но малкото зло не има такавъ възможност.

Голъмото зло казва: тамъ, дѣто ходи малкото зла, азъ не отивамъ. Законътъ възможността да има и възможност да се избегне, но малкото зло не има такавъ възможност.

доброто е обратенъ. тамъ, дѣто ходи малкото добро, и голъмото ходи. Обаче, дѣто не ходи малкото добро, голъмото казва; азъ тамъ не ходя. Ето едно противорѣчие.

Този ~~законъ~~ казва: вие можете да измѣните състоянието си и при най-малкото колебание. Най-малкото колебание, което се явива въ вакия умъ, измѣни сѫда бата въ. Дойде въ ума ни една добра Божествена мисъль, но вие се срамувате отъ нея и казвате: съ такова малко нѣщо ли ще се занимавамъ? и четеши нѣкой голъмъ професорски трактатъ, но дойде една добра малка мисъль, да направишъ нѣщо, и ти си казвашъ: съ такова дребно нѣщо ли ще се занимавамъ?

Съ та казва: малка работа ли ще се занимавамъ? акво ще стане съ този учень?

Ако той се откаже да направи това малко добро, нѣма да мине и единъ мѣсяцъ и неговите студенти ще го нарочатъ нѣщо или ще стачкуватъ противъ него, и той ще изгуби много повече връхъ, отколкото, ако бѣше направилъ малкото добро. Сега гледамъ сѫщото става и съ васъ. Понѣкога, като ви наблюдавамъ, нѣкой си казва: еди-кой си не постигъ съ мене, както трѣбаше. Азъ разрѣшавамъ този въпросъ, като го поставя по отношение на себе си. Питамъ се: ами азъ постигвамъ ли както трѣбва? Щомъ ми дойде една мисъль, ще ~~запитвамъ~~ понѣкога не постигва съ мене, както трѣбва, тогава азъ се запитвамъ: ами азъ постигвамъ ли както трѣбва и съ този човѣкъ, и съ другите около себе си?

Въ този случай азъ съмъ иѣрата. Азъ опредѣлимъ, този човѣкъ постигва ли добре или не. И гази дѣрка азъ нестажа ще ражгадая работитъ. Ако постигвамъ азъ добре, и съ мене ще постигватъ добре. Тѣмамъ ли тази мѣрта, азъ винаги ще имамъ криви съвращения за хората. Когато искате да знаете, дали нѣкой човѣкъ говори истината, вие ще познаете по неговия животъ. Ако той живѣе добре, ще говори и истината. Щомъ не говори истината, той не живѣе добре. Казвашъ нѣкому: ти не живѣши добре. - азъ да не живѣя добре? Толкова години вече, какъ работя, светия съмъ вече станалъ. - Светия си, но не отъ първокласнитѣ. Азъ гледамъ, мнозина повторятъ сѫщата история. Като дойдатъ до едно място, тѣ казватъ: чакай да видимъ, да направя нѣщо, да стана добре, че тогава да отида при Бога. Щомъ какво да ставате отсега добри, то

това е заблуждение. Богъ ви е направилъ добръ стой и вложилъ у васъ добро. Вие сега тръбва да използвате условията, да развиете това добро, което Той е вложилъ у васъ. Вие искате да бѫдете добри и се занимавате съ мисълта, че не сте добри. Това е човѣшка страна. Нѣкой казва: азъ не съмъ светъ. Какво означава това? Тогато цитиратъ нѣкой стихъ, дѣто е казано: бедете свети-тъ за подразбира: използвайте свѣтлината, която Богъ ви дава. Нѣкой казва: тръбва да имамъ Божествената любовъ. Казвамъ: използвайте Божията Любовъ, която Богъ ви дава. Азъ не се спирамъ върху въпроса, дали Богъ ме обича или не. Това е второстепененъ въпросъ. Азъ не знай, защо тръбва да се сбмишвамъ въ разположението на Бога. Защо тръбва единъ пътъ единъ денъ Той да ме обича, а на другия денъ да не ме обича? Има азъ съ свой постъпки съмъ въ състояние да измѣня характера на Бога? Тръбва ли Той за моето поведение да се сърди? Това е мое схващане. Такво е разположението на Бога къмъ мене, това е тера никогнита. Този въпросъ тръбва да оставите на страна. Казвате, че един-кой си вече не ви обича. Че вие нѣмате работа съ човѣка, но имате работа съ Бога. Срѣща ви единъ денъ Петко, Стоянъ или Драганъ и ви обикне. Въ какво седи обичъта? Срѣща ви Той, но вие сте боленъ, кракътъ ви боли. Той ви помилва крака, прѣвърже го и у васъ остане едно приятно чувство, че той ви е помилвалъ. Слѣдъ като оздравѣте, той ви срѣща и строго ви пита: оздравѣ ли кракътъ ви? Оздравѣ? - Хайде тогава върви си. У тебе остане едно особено чувство, незадоволенъ си нѣщо. Защо? Искашъ този човѣкъ пакъ да те помилва, да те поглади. Милването става само когато кракътъ ви боли или когато сте болни. А вие, по старъ навикъ искате пакъ да ви милватъ и галятъ. Затова, именно, тръбва дѣлго врѣме да работите върху себе си, да се освободите отъ този старъ навикъ, отъ това нѣблато разбиране. Вис туряте на нѣкои постъпки нѣкакъвъ външенъ елементъ, който не съществува тамъ. Домъ Богъ те е помилвалъ веднѣжъ, той ти е далъ нѣщо. Вземи това нѣщо и го тури на мястото му. Ако искате Богъ да ви обича и да ви милви, тогава всѣки денъ си чупете крака. Ако кракътъ ви не е счуленъ и ако не искате да страдате, и Богъ нѣма да ви обича. Вие искате да се освободите отъ страданията, и Богъ пакъ да ви обича. Не, това е невъзможно. Страданията съ Божията Любовъ. Слѣдъте, да видите, че този законъ е вѣренъ. И отъ ваше гледище провѣрете този законъ и ще се убедите въ Истинността му. Запримѣръ, нѣкоя вие не обичате толкова вашето дѣти, но по едно врѣме то се разболѣ, има огнь, злѣ се чувствува. Тогава дойде майката, помилва го, цѣлуне го; дойде бащата, и той го погали; дойдатъ сестрата, братъ, всички му обрѣдатъ внимание, галятъ го. И съ става мекичко, добро,

добро, защото всички го милватъ. Като оздраве, всички го нарочватъ. И това
дълте си казва: хубаво щъше да биде да бъхъ пакъ боленъ. Единъ нашъ братъ
казваше на своята възлюбена: Еленке, да ми даде Господъ една болестъ, че
да ме помилвашъ поне. Иначе, като здравъ, постоянно ще ме карашъ това да
направя, онова да направя, нъма да ме помилвашъ. Оғъ, че те помилва, но не
може всъкога да бъдешъ милванъ. От ржката излиза динамически животъ.

Нъкога е ржкувашъ съ нъкого, но ржцътъ му сх като на мъртвецъ, ве че мири-
шатъ, но нъматъ никакъвъ животъ въ себе си. Вие ржкували ли сте се съ единъ
живъ, динамически човѣкъ, че като се ржкувате единъ пътъ съ него, прѣз цѣла-
та вѣчностъ ще помнишъ това ржкуване, силно впечатление ще запазите. Отъ
ржката на този човѣкъ излиза нъщо особено. И затова Богъ ни е далъ ржцъ,
че като се ржкуашъ съ единъ човѣкъ, да кажешъ: ржкувахъ се съ единъ човѣкъ,
но той ми оставилъ впечатление за цѣлъ животъ.

Сега вие ще кажете: тази работи не е ясна. И замене не е ясна.

Азъ винаги се ра двамъ за неясните нѣща. Защо? Неясните нѣща сх винаги
много усни за мене. Тава, което азъ ю разбирамъ, него най-много обясня-
вамъ. Ова, което най-много ю разбирамъ, него най:-много обяснявамъ;

това, което най-много разбирамъ, най-малко го обяснявамъ. Това, което най-
много знае!!!, понеже не говоря за него, всички казватъ: малко знае този чо-

вѣкъ по дадения вѣпросъ. Това, върху което най-много говоря, най-малко раз-
бирамъ и знае. Дойдешъ при разрѣщанието на една задача до нула, радвай се.
Когато математикътъ не може да разрѣши една задача, той не ю стчайва, за-

почва втора, трета и така се развива теговитъ способности-все придобива
по единъ малъкъ придаѣтъ. Знаете ли, какво става въ съзнанието на този мат-
ематикъ?

Всички математици сх все сухи хора, тѣ не мислятъ за земята. Догат
ко го нѣкой затлъстявъ, азъ бихъ го посъвѣтвалъ да се занимава съ висша

математика, коремътъ му веднага ю спадне. Ако пъкъ имате нѣкакво гольмо
смущение, започнете да се занимавате съ математиката, а главно съ геометрия-
та. И смущението ще мине, и по-тънки ще станете. По този начинъ умътъ ви

ще стане по-активенъ, и вие ще влѣзете въ единъ свѣтъ, отъ който не знаете,
дали ще се врннете. Много математици, като влѣзатъ въ този свѣтъ, упра-
вятъ се, цѣли се разтреперватъ. Какъ нѣма да се разтреперватъ? Какъ нѣма да

се плашатъ? Животъ имъ всѣки денъ виси на косъмъ. Вие, като дѣцата, и
искате едно правило, искате да придобиете магическата тоянка. Магическата
тоянка не е нищо друго, освѣнъ динамическиятъ животъ. Вие взимате тази

тоянка, мањнете съ нея и искате да стане всичко. Може да стане, но при из-
вѣстно условие. Ако нѣмате абсолютно никакво съмнѣние, ако нѣмате никакво
ществуване, а искате просто да проявите единъ Божественъ законъ за себето

ществление, искате да проявите единъ Божественъ законъ за себе си. Искамъ ли да направя нѣщо за себе си, така де го направя, че никой да не ме разбере. Ако искате да видите, какъ правя нѣщата за себе си, вие трѣба да ме издебнете никога. Какво правя, напримѣръ, когато нѣмамъ хлѣбъ? Седна, и безъ да ме забѣлѣжи никой, клопна съ ръката на масата си. Току изведнѣхъ яденето и хлѣбъ пристига. Азъ се усмихна малко и казвамъ: славоа Богу, яденето дойде. Но така ще направя движението, че никой нѣма да ме види. Казвате: какво ли направи? Обаче това никога нѣма да направя предъ васъ. Това е законъ. Това е само за онзи, който има любовъ въ себе си. Докато съзнанието ви не мине отъ обикновеното положение въ Божествено, въ по-високо положение, вие нищо не можете да направите съ магическата пръчица. Въ мисловния свѣтъ действуватъ физически закони. тамъ всѣки Фурнаджия е майсторъ. Въ София имате, колкото искате маги, бакалитъ съ маги, Фурнаджии съ маги, банкеритъ съ маги и т.н. Обаче, това е само за физически свѣтъ. Щомъ вљете въ Божествения свѣтъ, тамъ има съвсѣмъ други закони. Тамъ се изискватъ други разбиранія. Да кажемъ! че вървите изъ улицата и нѣмате петь пари въ джоба си. Залочнете да мислите, да ви дойде отъ никой банкеръ една златна монета. Гриз мисъль ще отиде до съзнанието на банкера. Той веднага ще напусне стола си, че вземе отъ касата си една златна монета, ще излѣзе и като ви срецне, че тури монетата въ джоба ви и ще се върне назадъ въ кантората си. Пъкъ чисто материалистическо гледище вие ще кажете: колко ухабаво това нѣщо да става всѣкога. И всѣкога може да става, но не става, понеже вие сте заврѣтили винтоветъ на Божествения свѣтъ, турили сте прѣгради и при това положение искате да ставатъ нѣщата. Вие искате Господъ да направи всичко за васъ, но и вие имате задължения. Професоръ или учителъ не може да направи ученика си учень, ако ученикъ самъ не учи. И ученикъ самъ не може никога да стане учень, ако нѣма кой да му прѣподава. И свѣтлината, която иде при васъ, тя е единъ професоръ, но какво може да придае тя, ако вие не сте готови да я възприемете? Значи, свѣтлината трѣба да дойде, и съ идването си тя все прѣдава известно знание на хората. А никакъ казва: какъ придобихъ отъ свѣтлината? Значи, ти не си разбралъ законите и, загова ни, че не си придобилъ. Дойде топлината и ти казвашъ: столицъ се малко. Ако само се столпишь отъ топлината, това показва, че ти не си разбралъ нейните закони. Ази тохлина, като влѣзе въ човѣка, тя непрѣменно трѣба да се прѣврне въ нѣщо друго. Трѣба да дойде онзи магъ, който е въ състояние да промѣни и измѣни нѣщата. Само този човѣкъ е въ сила да направи това нѣщо. Култнитъ науки го наричатъ азъ-ть въ човѣка, или азъ го наричамъ Божественото.

— 13 —

Окултнитъ науки наричатъ това нѣщо азъ-тъ въ човѣка; азъ, го наричамъ о-
нъсъдата. Това е златна вѣдьма. Извѣстъ всѣки денъ въ земята има
Божественото съзнаніе въ човѣка; други го наричатъ наричатъ Ложественъ
Богъ и хлончачъ. Кърестъ съ кръста има външна сила спасителна съ-
духъ, а Павелъ казава: вече не живѣа азъ, но Христосъ живѣе въ мене. ~~Х~~ Това съ за-
спечено, че външната сила спасителна съдухъ по работата
законите на Божественото, което никога не се ограничава. Нѣкой путь то се
дойде да се изгуби. Съмъ ли да дойде? Това има да се смущавате. ~~Х~~ Тамъ
Тамъ ще ходите съ абсолютна вѣра. ~~Х~~ Като дойде Богъ да живѣе у васъ, нѣма
ко, като ~~Х~~ и живѣе въ васъ. Но и тогава има да се смущавате. ~~Х~~ Тамъ ще
да ходите подиръ Него да Го контролирате. Божественото не може да се кон-
тролира вътлината не може да се контролира. Тя отива на всѣхъ, вие не може-
покригата отиди да я контролирашъ. ~~Х~~ Като дойде Богъ да живѣе у васъ, нѣма
те да я хванете. Ако прѣстанете да мислите за нея, тя ще дойде; мислите или
нослѣдите външната сила спасителна съдухъ, като изгубите пътищата къмъ Бога, и
за нея и я прѣследвате, тя ще се изгуби. Докато имате любовъ къмъ Бога, и
ще дойде Богъ да живѣе въ васъ. Но и тогава има да се смущавате. ~~Х~~ И живѣть
и животъ ще дойде у васъ. Докато имате вѣра въ Бога! и животъ, и способ-
ноститъ ще дойдатъ. ~~Х~~ Върата ви трѣба непрѣрывно да се усилива. Отъ човѣшко
гледище казано: върата ви трѣба постоянно да се усилива. И най-голѣмото нещо
прѣмириши съ себе, като съвѣтъ за разбираше да съвѣтъ за разбираше. ~~Х~~ Какво става съ васъ? като
дойдатъ десетина неприятности, вие се обезсилвате, изгубвате върата си и
казвате: азъ, гледахъ едно време другояче на работите. Какво придобива чо-
вѣкъ съ критически си умъ? Остарявате за никого: тон на все единъ
въвѣръ отъ гърба ни. Какво е спечелилъ той? и то, но само ви е надхитрилъ.
Веднъчи съвѣтъ за разбираше да съвѣтъ за разбираше. ~~Х~~ Сега се изисква отъ всики ново разбиране на нѣщата. Азъ говоря за вашето
съзнаніе, което динамически трѣба да се развива. Мнозина отъ васъ, които
срѣдъ си обичатъ да съвѣтъ за разбираше, да съвѣтъ за разбираше, съхни
съх дошли до известно положение, ако не могатъ да разбератъ нѣщата споредъ
честните иматъ съди и т.н. Всички съвѣтъ за разбираше и съвѣтъ за разбираше
новите разбиранія, тогава тъ ще дойдатъ до известно разочарование въ Божи-
ето на всички, които са пленени, но и ако вътлината има известни закони въ музи-
ката, както и въ числата, които трѣба да се спазватъ, като правила, ако иска-
те да иматъ хармония. Ако искате да съберете двѣ числа или двѣ дроби, и за-
това има известни правила, известни значи, по които вие се справяте съ
този. Сердцето ви във време, по време вътлина и съвѣтъ за разбираше
извѣршвате посоченото дѣйствие. ~~Х~~ Искате да живѣете добре. Какъ ще живѣете
добре? Има известни закони, известни отношения, които трѣба да се спазватъ.
Съвѣтъ за разбираше. Съвѣтъ за разбираше. Съвѣтъ за разбираше. Единиятъ
тъ ще даде, а другиятъ да вземе; или двамата трѣба да даватъ,
и двамата трѣба да взиматъ. ~~Х~~ Ако нѣма тази правилна обмяна помежду ви, ни-
то добре живѣть, нико обичъ ще съществува между васъ. ~~Х~~ Вие искате нѣкой да
и покъмъ съвѣтъ за разбираше и съвѣтъ за разбираше и съвѣтъ за разбираше
въ община. За да ви обича нѣкой, какво трѣба да дадете? За да обича майката
и нацрата. ~~Х~~ Кога храбъ сади ви начистър и по-късъ съвѣтъ за разбираше
дѣтето си, то трѣба да има абсолютно вѣра въ нея, а да има майката тази
вълнищъ, а човѣнъ. ~~Х~~ И съвѣтъ за разбираше и съвѣтъ за разбираше и съвѣтъ за разбираше
абсолютна вѣра на дѣтето, тя трѣба да има Божествена любовъ къмъ него. Ако
и да става абсолютно и съвѣтъ за разбираше и съвѣтъ за разбираше и съвѣтъ за разбираше
Ако майката нѣма Божествена любовъ къмъ дѣтето си, и то не може да има аб-
солютна вѣра въ нея; и ако дѣтето не може да има тази абсолютна вѣра
въ майка си, и тя не може да има тази Божествена любовъ. Та сега вие иска-

те да пригадате на нъщо известнен^т тонъ и се чудите, защо духът не види посъдата. Това е много казано; духът всъки ден ви посърдява, но никога слъдът този не е хлопалъ, хлопалъ на вратата ви, но вие сте спали и не сте му отворили. Слъдът това е заминалъ другадър нѣкъде по работа, а вие го чакате да върнете. Казвамъ: той сега нѣма да дойде? Кога ще дойде? Тогава на васъ видите, че изгубите всичко, като Иова. Единъ денъ, като изгубите всичко, като Иова, тогава ще чуете гласа на Бога. Вие ще изгубите и коне, и овце, и волове, и камили, и дѣца, и кхци, най-послѣ и тѣлото ви ще заболѣе, ще се дигне и ще умре. Но когато пътище, че ти изгубихъ всичко, покрие съ струпи и ти ще прокълнешъ деня, въ който си се родилъ. И най-послѣ, като минеши всичкото това мърморене, като прѣстанешъ да се оплаквашъ, сърдът ти ще се изцелитъ, че Иовъ, когато види всичко, ще се изцелитъ. Тогава ще кажешъ: свърши се вече. Ще замязашъ на единъ разцѣтълъ тръбъ, където ще си сядашъ и ще си сядашъ и ще си сядашъ. Когато ще видишъ цвѣтъ. Тогава ще дойде Божествената свѣтлина и ще кажешъ: радвамъ се, че прѣминахъ всички страдания, за да разбера великата Истина на живота.

Сега, за калко време ще помните всимко това? Когато се съберете със семейство и със съселяни, ще съберете всичко въра и при облагдане ще съберете каль, и слъдът това всичко ще се заличи. Кога, какъ бихте изпѣли пѣсеньта, "Духът Божий". Всички ще го изпѣвате обикновено, провлаченено, безъ никаква динамика. Кълко души отъ васъ могатъ да изпѣватъ тази пѣсень динамическа. Всички ще го изпѣвате по обикновеному. Такова пѣние е отвѣрено пѣние.

Така нито тръбва да се пѣе, нито тръбва да се мисли. Казвате: да бхдемъ до лято и да състрадамъ. Всички съмъ и съмъ, състрадамъ и състрадамъ. Да бхдемъ добри; да се обичаме; да имаме вѣра; да бхдемъ богати; да бхдемъ хубаво облечени; да имаме кхци и т.н. Всички тия юща сѫ прѣкрасни, но съ тѣхъ ще останатъ на земята. Потрѣбни сѫ пелени, но само за дѣтето. Като израсне дѣтето, то ще остави своятъ пелен. Това не значи, че майката тръбва да каже, че пелени сѫ нужни. Тѣ сѫ нужни до известно време, а слъдът това

туй дѣте го очаква велико бхдеще. Пелени сѫ приготовление за нѣщо по-голямо. Съмъ много обичанъ и любъ, но юмъ възможенъ да бхдемъ велико. Сегашнитъ ви вѣрвания, молитви, д'страдания всичко това сѫ пелени, които ще донесатъ нѣщо по-хубаво. Безъ пелени животъ ще бхде съвсъмъ неразбранъ. Слъдователно, че дойде денъ, когато майката ще отвие този поясъ този повой и ще хвѣрли пелени на страна. Всички знаете, какво нѣщо сѫ пелени. Много отъ васъ сте били майки и често сте ги намирали понакласеничи, похълтълички, но пораснеге ли, майките ще турятъ пелени на страна, ще възложатъ по-старо и друго сѫщо, когато ръце възскрътатъ. Когато ви направятъ една хлава баня, ще ви изчистятъ и ще ви облѣкатъ съ хубава бѣла рокличка, съ червена корделка и съ златни жълти колченца. Това тръбва да стане по-същия начинъ и въ духовно отношение съ всѣки човѣкъ.

Сега всички тръбва да се съблъчете отъ вашите стари религиозни форми. Старите си пояси, повой тръбва да се хвѣрлятъ. Може би не всички, но вскои.

Нѣкои могатъ да поносятъ повоитъ си за още около петъ-десетъ години и слѣдъ слѣдъ това да ги хвѣрлятъ. Нѣкои отъ васъ все още трѣбва да ги возятъ съ количка. Гледамъ, нѣкой седналъ въ една количка съ четири колелета и го возятъ. Нѣкой братъ е съ количка, д lungъ е съ повой още. Казвамъ: ще пѣвъ лите тѣзи новои. Ще хвѣрлите тѣзи корони, като на владиката; ще хвѣрлите пленитъ си, повоитъ си, всички джунджури и ще останете съвѣршено чисти и свободни отъ всѣкакви прѣврѣзки. ~~И~~ като погледнете на рѣката си, ще видите тогава написани новитъ линии. Таквото пише, ще го прочетете. Тогава ще видите, че отъ линията на сърцето рѣки текатъ, а отъ линията на ума свѣтлина излиза. Отъ сърцето ще бликатъ живи рѣки отъ жива вода. Тази е будещата наука, тази е будещата хиромантия. ~~К~~ като погледнете лицето си, то трѣбва да бѫде изразъ на цѣлата вселена. Задо? Защото въ лицето се изразява Божествения животъ. Сега вие ме разбирате много добре. Това, което не разбирате, то е, че искате всичко изведенѣжъ да стане. Изведенѣжъ може да стане само при двѣ условия: при абсолютна вѣра и при абсолютна любовь.

~~X~~ Ако имате обикновената вѣра, по обикновенъ начинъ ще разбирате свѣта; ако имате обикновената любовь, по обикновенъ начинъ ще разбирате свѣта. Ако имате "абкол тна вѣра" и "абколътна любовь", тогава ще се образува врѣзка между душите. Има едно вхѣрѣнна разбиране на нѣщата, дѣто страхъ "абсолютно не съществува. Всички онѣзи животински състояния у животнитѣ, тѣ прѣставятъ остатъкъ отъ единъ далечень животъ на миналото. Животинскиятъ животъ прѣставя култури въ низходеща степень на животъ, който нѣкога хората сх живѣли. Въ това отношение животнитѣ носятъ цѣла архива на човѣшкия животъ. ~~А~~ каквото животъ сх живѣли хората, всичко това е вложено въ животнитѣ. Всичкото богатство на хората е вложено въ животнитѣ и въ растенията. ~~О~~ Ова е една много отдалечена мисъль, въ която вие не можете да видите врѣзката, не можете да разберете, лѣ какво отношение животнитѣ носятъ вашия животъ. Това нѣщо вие си хитрѣба да го видите. какво ще ви описвамъ небето? Вземете Милтонъ и Данте сх описали небето, но отъ човѣшката страна. Обаче, като отидете на небето и като се вѣрнете, ще видите колко правилно го е описанъ Данте и колю правилно го е описанъ Милтонъ. ~~Т~~ сх описали нѣщо, но отчасти, не е като онзи свѣтъ, който вие разбирате. да напишемъ Милтонъ изгубения рай, той ослѣпъ, той трѣбаше да се съсрѣдоточи въ съзнанието си. Врѣменно се тури една прѣграда, за да може съзнанието му да се съсрѣдоточи, да види, какво прѣставя духовниятъ свѣтъ. ~~Х~~ а понѣкога и ние трѣбва да ослѣпѣмъ. Слѣпи трѣбва да бѫдемъ въ съзнанието си за известни желания.

Сега да се повърнемъ къмъ изходната точка-динамиката. Ще е динамиката на човѣка? - Стомахътъ, коремчето. Това динамо не трѣба да се прѣсильва. Слѣдъ като свѣрши работата си, ще го прѣчистишъ, ще му туришъ малко маслице, мжглица, това-онова и послѣ ще го запалишъ ще работишъ умѣрено съ съ него. Това динамо трѣба да работи най-много шестъ часа на денъ, по три пъти ще работи на всѣки пътъ по два часа. Човѣкъ има три динамо: стомахътъ, послѣ дробоветъ, които трѣба да работятъ повече отъ стомаха и третото динамо съ мозъкътъ, който постоянно трѣба да работи. ~~Вие~~ трѣба да разбираете свойствата на тия три динамо: на стомаха, на дробоветъ и на мозъка. Вие трѣба да станете инженери. Казвате: какъ ще ги научимъ ~~т~~ ова, именно, е цѣльта на живота. ~~Ако~~ вие не можете да научите птицата, по които животътъ се проявява, какво ще научите тогава? ѩе се качите на вашето динамо, стомаха, и ще турите въ него най-хубавото гориво, че да не се образува никакъвъадежъ. ~~К~~ояко по-правилно става горението въ динам ото толкова по-добре. ~~В~~ резултатъ не трѣба да останатъ никакви динамически утройки, нито въ стомаха, нито въ дробоветъ, нито въ ~~човѣка~~. Тъкъ съ най-опасните нѣщата. Сега азъ ви дадамъ законите, по които трѣба да постъпвате. като седнете да се храните, помолете се на Бога и каже ти: Господи, научи ни да се хранимъ добре; послѣ ще седнете да дишате и ще кажете: Господи, научи ни да дишаме правилно и най-послѣ, като мислите, че кажете: Господи, научи ме да искамъ правилно. Съобщодимо съ човѣкъ да се храни правилно, да даши правилно и да мисли правилно. ~~Жажете ми~~, какво ви трѣба на васъ. Всички вие сте много забогатъли. ~~Щма сиромаси няма възможност~~. Всички вие ще почувате Сърдечната болестъ. Вие искате да станете още по-богати, но трѣба да давате-нищо повече. Обмѣра ви трѣба, правилна обмѣна. ~~Вие~~ давате малко и веднага търсите лихвите на това даденото. ~~К~~азвате: азъ толкова много обичавъ, но ти не ми дава нищо. ~~Д~~ното скоро търсите лихвите. ~~Съ~~общите нѣкого, вие не трѣба даже да правите въпросъ по това. ~~В~~ мой умъ азъ и досега не мога да се убѣдя, дали обичамъ нѣкого, а още повече, дали ме очичатъ. ~~Н~~е мисля даже, че съмъ направилъ нѣщо. ~~Т~~ака трѣба да гледате и вие. Ози, Ози, който обича, това е Богъ. Иле въ Него живѣмъ и се движимъ. ~~К~~ой е като Бога? Той е далъ животъ на всички сѫщества, на малки и на голѣми, всички викат къмъ Него, всички потравятъ ума си къмъ Него. ~~Е~~дни се раждатъ, други умиратъ, но Той ги утѣшава, задоволява нуждите имъ. Сега, вие казвате: да се обичаме. Азъ не обичамъ тази дума. ~~Т~~ази дума не ми харесва. Обаче, азъ имамъ една философия само за съ себе си, на другите не я давамъ. Азъ ще я напиша само и който отъ васъ я разбере!, добре. Който не я разбере, ще остане безъ нея.

ко~~й~~то не я разбере, ще остане и безъ тази философия. Азъ м~~ога~~ само да ви я напиша, б~~а~~д да я обясня. . Тя е слъдната: АЗЪ, ТИ, ТОЙ. Който може да ги гули на място, той ще се ползува. Тъкъм размъстени, и всяка тръбва да се съ~~постави~~, да се тури на мястото си. Тури ли се на мястото си, хлъбътъ ще дойде. Сега, азъ не искамъ да ви обезсърдявамъ, но така, както се усмихвате, хлъбътъ не дойде отъ Фурната. Ч~~о~~то така разбрахъ, че и оризътъ ще дойде отъ бакалницата. И не тръбва да разбирате законите и да ги прилагате. Когато кажете азъ, има единъ законъ на съзнанието. Когато кажете ти, тръбва да знаете, кой е този ти. Сега азъ не искамъ да ви залъгвамъ, но казвамъ: мислете върху тъзи думи и старайте се да ви се разкриятъ. Елигото въ човѣка е, когато той съзира азъ-тъ въ селе си. Въ азъ-тъ той има отношение къмъ Бога, проникналъ единъ лжъ отъ него, и той вижда единъ свѣтъ по-особено отъ този, въ който е живѣлъ. Той е като единъ човѣкъ, който е жи вѣлъ въ една тѣмна стая, и постоянно гледа прѣзъ една малка дупка да види този лжъ. Азъ-тъ, това е Божествениятъ лжъ, който е проникналъ въ Божествената душа, а този лжъ постоянно го подхранва, като майка. Азъ-тъ се развива прѣзъ съзнанието, и единъ денъ съ него ние ще отидемъ при Бога.

На това отгорѣ знанието, любовъта, истината идатъ, за да подкреплятъ тона малкото същество, което въ Писанието е наречено новиятъ човѣкъ, роденъ отъ Бога.

Сега щѣхме да изпѣемъ едно музикално парче, но ще остане за другъ путь. Всичко не може да стане изведенъ. А слъдниятъ путь нека нѣколко сестри, или братя се опитатъ да изпѣятъ нѣщо динамически. Ще дадемъ една пѣсень. Тя е слъдната: Срѣбъта си дълбоко скрий, зарови; въ тозъ свѣтъ има много, не притуряй повече."

Тайна молитва.

28 лекция на общия класъ. 20 априлъ, 1932 г. Изгрѣйтъ.